

De wet van harmonie

– Terezinha Franca Kind

‘Wij erkennen slechts één wet in het universum, de wet van harmonie, van volmaakt evenwicht’, zegt één van de Mahatma’s. De wet van harmonie is een fundamentele wet in het universum, de bron en de basis van alle andere wetten van de natuur, vooral de wetten van orde en karma.

Terezinha Franca Kind is voorzitter van de Inter-American Theosophical Federation. Dit artikel is een Symposiumvoordracht die werd gehouden tijdens de conventie te Adyar op 30 december 2004.

De wereld wordt onderhouden door hetzelfde evenwicht tussen de middelpuntzoekende en de middelpuntvliedende krachten waarop het gebouwd werd. De middelpuntzoekende kracht zou zich niet kunnen manifesteren zonder de middelpuntvliedende in de harmonieuze omwentelingen van de sferen. Alle vormen zijn het product van deze harmonieuze tweeledige kracht in de natuur. Zelfs de meest sceptische waarnemer kan, nadat hij heeft nagedacht over de constante beweging van de sterren en planeten, die met enorme snelheid voortreizen zonder tegen elkaar te botsen, slechts concluderen dat er volmaakte harmonie heerst in het universum. Bepaalde soorten in het dierenrijk, zoals bijen en mieren, kunnen ons ook lessen leren over harmonie en samenwerking. Blijkbaar zijn zij in harmonie met de allerhoogste intelligentie.

Tegenwoordig bestaat er geen twijfel over de noodzaak om het evenwicht van ieder ecosysteem in stand te houden, daar de hele wereld ervan afhangt vanwege de voorwaarden die nodig zijn om het leven op deze planeet te handhaven. Het is ook bekend dat er een

dynamische relatie bestaat tussen de regen-cycli en het dieren- en plantenleven, die ook heel fragiel is. Al is er maar één element uit zijn evenwicht op enige plek in het ecosysteem, dan is dit genoeg om verscheidene schakels in de keten te verstoren en enorme catastrofes te veroorzaken. Alleen de mens schept wanorde; de natuur staat altijd klaar om het evenwicht te herstellen, de effecten bij te stellen, om het zo te zeggen, waarbij zij zichzelf terugbrengt in haar uitgangspositie, zoals een tak die met geweld naar beneden gebogen wordt met overeenkomstige kracht terugzwaait. Vroeg of laat zal de mensheid als geheel een aantal lessen moeten leren om door te kunnen gaan met leven op deze planeet. Anders zal de opeenhoping van effecten, veroorzaakt door zijn gebrek aan respect voor de natuur, uiteindelijk terugkomen als een boemerang.

De natuurlijke staat der dingen is harmonie. Wanneer deze verbroken wordt, al dan niet vrijwillig, gaat de wet van karma aan de gang om deze te herstellen, zoals een weegschaal tot rust komt als die haar evenwicht hervonden heeft. Wanneer wij verwarring veroorzaken, kan het zelfs verscheidene levens duren voordat de laatste atoom die verstoord werd, teruggebracht kan worden tot harmonie. Intussen, dank zij de draden van magnetische sympathie die het hele universum verbinden, en de wet van oorzaak en gevolg, zal de klap van die disharmonie op onszelf terugslaan.

In *De Sleutel tot de Theosofie* zegt H.P. Blavatsky (HPB) dat het hart van de natuur absoluut mededogen is, omdat dat mededogen absolute harmonie is. De grote wet van harmonie berust op altruïsme en empathie. Dientengevolge kunnen wij niet geïsoleerd van

andere mensen leven, noch onze ogen sluiten voor wat er wereldwijd gebeurt. Integendeel, het is aan te raden dat wij onze relaties met en sympathie voor anderen uitbreiden en verdiepen. Als wij voor de regeneratie van de mensheid dienen te werken, moeten wij actiever worden in altruïsme. Een ware theosoof is een filantroop.

Harmonieus leven impliceert tolerantie en sympathie in onze relaties. Het kan verder gaan tot het omvatten van relaties met alle wezens, het milieu en het hele universum. Als enig deel van ons leven in wanorde verkeert, kan dergelijke harmonie niet bereikt worden en als wij van plan zijn de wereld van dienst te zijn, moet er eerst aandacht worden geschonken aan het in orde brengen van onze innerlijke toestand, ons leven en onze leefomgeving. De verwachting dat wij alleen maar mensen ontmoeten die zo denken als wij en met hen werken, mensen die op dezelfde manier reageren als wij of de dingen zo zien als wij dat doen, is de weg bereiden voor teleurstelling.

In één van de Mahatma Brieven staat: 'Discord is the harmony of the Universe' (een afwijkende klank/mening is de harmonie van het universum). Heel vaak wordt deze verklaring verkeerd begrepen en verkeerd gebruikt om conflicten te rechtvaardigen. In de muziek kunnen twee of meer noten gecombineerd worden in een dissonant akkoord. Voor een onervaren luisteraar klinkt deze dissonant misschien raar, maar voor een deskundig musicus is het de uitdrukking van één van de meest verfijnde combinaties van geluid, dat wil zeggen, schoonheid.

De Geheime Leer zegt dat elk stipje en elk atoom in het universum in harmonie is met medeatomen, en met het

geheel, maar dat elk zijn specifieke opdracht heeft gedurende zijn hele levenscyclus. Als wij in harmonie zijn met onszelf, met onze medeschepselen en met het hele universum, zullen precies zo onze schijnbare verschillen functioneren als specifieke kleuren die een prachtig en interessant schilderij vormen: de mensheid.

Harmonieus leven betekent onverstoorbaar blijven, tevreden, met een diepe innerlijke rust, en in staat samen te werken met alle anderen en met de natuur. Als wij deze toestand van innerlijk evenwicht kunnen bereiken en

cultiveren en een middelpunt worden van vrede, waarbij wij waar we ook gaan harmonie uitstralen in onze relaties, onafhankelijk van welke omstandigheden dan ook, zullen wij in staat zijn enige vooruitgang te boeken op het pad van bevrijding, niet alleen voor onszelf, maar voor de hele mensheid.

Zoals *Licht op het Pad* zegt: 'Luister naar de zang van het leven; sla in uw geheugen de melodie op die u hoort; leer daaruit de les van HARMONIE.'

Uit: *The Theosophist*, juli 2005
Vertaling: A.M.I.

Een waar theosoof

Niet het individuele en vastberaden voornemen om zelf het Nirvana (het hoogtepunt van alle kennis en absolute wijsheid) te bereiken, wat tenslotte slechts verheven en glorieuze zelfzucht is, maar het zelfopofferend zoeken naar de beste middelen om onze naaste op het juiste pad te brengen, en zoveel van onze medeschepselen als ons mogelijk is er hun voordeel mee te laten doen, maakt iemand tot een waar theosoof.

(Uit: Het standpunt van de Chohan ten aanzien van de T.S., door M. Conger, Gecombineerde chronologie bij De Mahatma Brieven aan A.P. Sinnett en The Letters of H.P. Blavatsky to A.P. Sinnett, blz. 45)